

ex quo omnis paternitas in cœlo & in terra nominatur, ut det uobis secundū diuitias gloriæ
 suaæ uirtutē corroborari per spiritū eius. Si ergo uoluerimus benedicendo super populu
 cere, Da illis domine uirtutē corroborari per spiritū tuū, istorū nobis disputatio cōtradicit,
 affirmans negari liberū arbitriū si hoc à deo poscitur quod in nostra est potestate. Virtute
 enim corroborari si uolumus inquiunt, possumus ea possilitate naturæ quam non nūc ad
 cipimus, sed cum crearemur accepimus. Paruulos etiam propter salutē quæ per saluatorem
 Christum datur, baptizandos negant, ac sic eos mortifera ista doctrina in aeternum necat,
 promittentes etiam si non baptizentur, habituros uitam aeternam, nec pertinere ad eos, de
 quibus dominus ait, Venit enim filius hominis querere & saluare quod perierat: quia isti
 inquiunt, non perierant, nec est quod in eis saluetur, uel tanto precio redimat, quia nihil est
 in eis uitiatum, nihil tenetur sub diaboli potestate captiuū, nec pro eis fusus esse sanguis in
 remissionem legitur peccatorum: quanq; per baptismum Christi etiam paruolorū fieri re
 demptionem libello suo Cœlestius in Carthaginensi ecclesia iam confessus est. Sed multi q
 eorum perhibentur esse uel fuisse discipuli, hæc mala quibus fundamenta Christianæ fidei
 conantur euertere, quacunq; possunt affirmare non cessant. Vnde etiamsi Pelagius Cele
 stiusq; correcti sunt, uel se ista nunquam sensisse dicunt, & quacunq; scripta contra eos pro
 lata fuerint sua esse negabunt, nec est quæadmodum de mendacio conuincantur, generali
 ter tamen quicunq; dogmatizat & affirmat, humanam sibi ad uincenda peccata & dei m
 data facienda sufficere posse naturam, & eo modo gratiæ dei quæ sanctorum euidentius o
 rationibus declaratur, aduersarius inuenitur. Et quicunq; negat paruulos per baptismum
 Christi, à perditione liberari, & salutem percipere sempiternam, anathema sit. Quaecunque
 autem alia ab eis obiciuntur, non dubium uenerationem tuam cū gesta episcopalia perpe
 xerit quæ in oriente in eadem causa confecta dicuntur id iudicaturam, unde omnes in dei
 misericordia gaudeamus. Ora pro nobis domine beatissime papa.

Innocētius Romanus Pontifex superiori respondet epistolæ. In hac epistola & di
 ctionē & ingenium & eruditio nem tali digna præsule desiderare cogimur. Ep. XCI.

z. retract. 50

Sedes aposto
lica.

INNOCENTIVS, Aurelio & omnibus sanctis episcopis, uel cæteris qui in
 cōcilio Carthaginensis affuerūt ecclesiæ, dilectissimis fratribus in domino salu
 tem. In requirēdis de his rebus quas omni cum solicitudine decet à sacer
 dotibus, maxime à uero iusto & catholico tractari concilio, antiquæ traditio
 nis exēpla seruantes & ecclesiasticæ memores disciplinæ, uestræ religionis uigore nō minus
 nunc in consulendo, q; antea cum pronunciaretis uera ratione firmatis, qui ad nostrum refe
 rendum approbavistis esse iudicium, sciētes quid apostolicæ sedi, cum omnes hoc loco positi
 ipsum sequi desideremus apostolum, debeatur, à quo ipse episcopatus, & tota autoritas no
 minis huius emersit. Quem sequentes, tam mala iā damnare nouimus q; probare laudan
 da, uel id uero quod patrum instituta sacerdotali custodientes officio non censemus esse cal
 canda, quod illi non humana, sed diuina decreuere sententia, ut quicquid de disiunctis re
 motisq; prouincijs ageretur, non prius ducerent finiendum, nisi ad huius sedis noticiam per
 ueniret: ubi tota huius autoritate iusta quæ fuerit pronunciatio firmaretur, indeq; sumeret
 cæteræ ecclesiæ uelut de natali suo fonte aquæ cūctæ procederent, & per diuersas totius m
 di regiones puri capitis incorruptæ maneret, quid præcipere, quos abluere, quos uelut in ce
 no inemūdabili sordidatos mundis digna corporibus unda uitaret. Gratulor igitur fratres
 charissimi, q; per fratrem & coepiscopum nostrum Iulium litteras ad nos destinastis, & cū
 illis curam geritis, quibus præsidetis ecclesijs, solicitudinem uestram pro omni utilitate mo
 stratis, & per cunctas totius orbis ecclesiæ omnibus unā quod prospicere decernendum esse de
 poscit: ut suis constabilita regulis ecclesia, ex hoc quod illos caueat pronūciationis iuste
 firmata decretalibus pauere non possit, qui peruersis instructi uerborum argutijs sub ima
 gine catholicæ fidei disputantes, uelut pestiferum exhalantes uirus, ut hominum recte sen
 tientium in deteriore partem corda corruptant, totam ueri dogmatis querunt ency